In lumea Faraonilor

SFINXUL

XV

de OLGA GRECEANU

Sfinxul

Pentrucă soțul meu e invitat de Tacher-Pacha, fratele reginei mame, să viziteze moșia indigitată a regelui Fuad, eu mă duc singură la Piramide, ca de acolo să fac o vizită Sfinxului, pe care încă nu l-am văzut. Am o după amiază întreagă liberă, pentru a-l privi în față, cum l-a privit odată Oedip.

Când Sfinxul mă va întreba și pe mine: „Care e cuvântul enigmei mele?", ce voi răspunde?...

Deocamdată să nu mă gândesc la răspunsul ce l-aș putea da, și să-mi văd de drum, care e lung și pe care-l fac foarte încet, pentrucă îl fac cu micul, cochetul și elegantul tren electric, cu frumoasele canapele roșii de catifea și micile măsuțe pliante, pe care-mi instalez carnetul, ghidul și styloul.

Trec pe la Shepheard's Hotel, a cărui terasă e întotdeauna ticsită de lume, pentrucă e clădirea care atrage și ca loc istoric și ca poziție. Situat pe Kamel peste drum de *Palatul Regal*, hotelul în stil arab, cu 400 de odăi și cu un neîncetat jazz-band în hall, cu o intrare de templu, în puternice coloane de granit, înconjurat de imense grădini, unde nu mai ajunge nici unul din sgomotele obișnuite ale orașului, e ridicat pe ruinele unde altă dată se înălța palatul ce servise drept cartier general lui Napoleon. Între doi palmieri din grădină ți se arată încă locul unde generalul Kleber și-a găsit moartea. Tot aci Stanley și-a conceput planul înainte de a porni la cucerirea Livingstone-ului, iar Gordon și-a pregătit nenorocita misiune în Khartum, în vremea răscoalelor mahdiste.

Bonaparte, Kleber, Stanley, Gordon, sunt titlurile de noblețe ale hotelului de azi, unde și acum și la orice oră au loc încă uneltiri diplomatice și financiare, de cari la fiecare minut poate depinde nenorocirea sau fericirea unei țări, unei societăți, unui om.

Atâta timp cât trec pe străzile orașului Cairo, nu culeg decât tot aceeași impresie ce am avut când am intrat întâi în Capitală. Când însă trec Nilul și străbat satele de curând născute pe drumul Cairo-Gizeh, individul dispare, ca să nu culeg decât pitorescul unui costum ce răsare din umbra unui palmier sau în plină lumină a soarelui, când trece de pe un drum pe altul.

Am început să recunosc felahul ce cultivă pământul, de muncitorul din atelier, pentrucă deosibesc albul „gallabieh", de cămașa albastră a agricultorului. Am început deasemenea să recunosc femeia de cincizeci de ani, de femeia de douăzeci de ani, deși fețele lor sunt acoperite cu voaluri negre, deși sunt la fel de înalte și toate la fel de voinice sau de subțiri. Femeia de cincizeci de ani o recunosc, pentrucă își plimbă încă pe stradă, o rochie de veacuri, lungă, cu care ridică praful lovit de papuci fără toc; femeia de douăzeci de ani o recunosc pentrucă rochia nu-i mai ajunge decât parcă la genunchi și la papuci și-a pus tocuri înalte.

Voalul pe ochi îl poartă, dar îl poartă din ce în ce mai transparent și uneori numai ca un fileu cu ochiuri largi, așa încât, uitându-mă la ea, pot spune cu toate amănuntele ce formă are obrazul ei, ce linie are nasul ei și chiar culoarea mai roșie sau mai vânătă a buzelor din plin fardate.

Misterul începe să cadă. Mâine, voalurile ce au acoperit fețele musulmane, nu se vor mai vedea decât în muzeul etnografic din Cairo. In ajunul acestei căderi, eu pot spune că am trecut în revistă dela fereastra unui vagon, o serie de obrazuri acoperite, de „milaya" negre, de „buocgû", colorate care le împodobesc fruntea, și sute de gallabiehuri fabricate în serie la Lancshire, peste care, micii funcționari îmbracă o tunică kaki... Misterul cade, dar iată eu ajung peste puțin la misterul cel mai desăvârșit, născut pe un pustiu fără hotar.

Dela stațiunea ultimă Mena, o iau singură cu intenții de exploratoare pe cărăruia nisipoasă ce urcă spre Piramide, ca de acolo să scobor una din multele cărări ce știu că duce spre deșert, spre Sfinx.

Odată cu mine, zeci de străini se îndreaptă spre Piramide. Ca una ce am stat o jumătate de zi în fața Piramidelor și chiar o parte din noapte, nu mă mai opresc să le admir. Mi-ajunge acum atât cât le văd în treacăt, apoi încep singură să scobor o potecă după alta, să urc, să mă învârtesc între pereți de piatră, între coline, între drumuri nisipoase, până mă conving că m'am rătăcit.

De unde sunt nu văd nici vârfuri de Piramide, nici imensul Sfinx ce a turburat omenirea toată. Până la urmă, de găsit îl voi găsi, dar cum voi face să mă întorc, când ziua își începe de acum sfârșitul și ce voi face în noapte pe drumuri înguste ce se întretaie fără plan și socoteală?

Am crezut că Providența mi-a scos în cale un arab, dar puțin mi-a trebuit să înțeleg că n'a fost Providența, ci „organizarea deșertului". Arabul ce pândea în deșert mă întoarce pe drumul pe care am venit, mă face să mai urc o potecuță și iată Sfinxul.

Ca un leu gigantic, enorm, uriaș, groaznic de imens, cu nasul rupt, stă în fața Piramidelor, ce însă sunt foarte departe de el. Fotografia doar îi apropie pentrucă între Piramide și Sfinx, nu e nimic, decât o ondulație de nisip. Animal fabulos, Sfinxul, îmi pare cu atât mai plin de mister, cu cât nici nu e cel puțin o producție omenească, ci o simplă operă a naturii. E o stâncă naturală, făcută din straturi, straturi de piatră, așa cum sunt și stâncile, a cărei formă vagă de leu la pândă, a inspirat un sculptor de acum 6-7000 de ani să-i prezică prin geniale lovituri, un cap de faraon și un trup de animal, lung de 75 metri. Singure labele nu fac parte din stânca de altă dată, ci sunt adăugate la proporția cerută de 20 metri înălțime, din construcție de zidărie.

Intre labe, Sfinxul (botezat astfel de grecii din anul 300 înainte de Christos), ține o poartă de piatră, ce s'a crezut multă vreme că e intrarea într'un templu, dar nu e decât o placă pe care e scris visul faraonului, Thutmosis, de acum 4000 de ani, în urma căruia a scos Sfinxul din nisipul cel-l înecase mai sus de gât.

Chiar și acum din pricina vântului din deșert, Sfinxul trebuie din când în când des-nisipat, de depunerile troenite, sub cari dispar labele și piatra cu hieroglife.

E așa de colosal, că nici nu-l văd. Ghiarele lui înfipte în nisip, sunt înalte cât o casă. Trebuie să mă depărtez, să-mi caut o colină, pe care să mă urc ca să-l pot vedea mai bine, să-l văd dintr'odată și să-l văd întreg...

Acum, suită pe o stâncă apropiată, sunt singură, pot crede că nici o inimă nu mai bate în deșert, decât a mea. Ghidul a rămas jos rezemat de o unghie a Sfinxului; mă așteaptă până mă voi întoarce, ca să mă scoată la lumină, la drumul bun. De unde sunt eu, nici nu-l văd, atât a rămas de mic; un bobulet de nisip, printre tot nisipul.

Cu spatele rezemată de stâncă, ca și Oedip, mă tem să nu răsune în pustiul tăcut, eterna întrebare: „Care e cuvântul enigmei mele?"

Se zice că nimeni n'a știut până acum să răspundă, și pe toți i-a sfâșiat cu ghiarele lui și i-a aruncat în văile adânci.

De ce să mă azvârl de bună voie în ghiarele lui și să nu încerc dinainte acelaș răspuns ce l-a dat Oedip, nu Sfinxul egiptean, dar totuși unui Sfinx?

....Cuvântul enigmei tale e o-„mul, deci eu! Căci tot ce tu ești, „sunt și eu, o ființă cu misterul „ei; te port în mine, dar am un „Dumnezeu mai mult decât tine, *„am conștiința.* Cu un astfel de „Dumnezeu în suflet, te pot chiar „măsura și te pot privi prin lu-„mina ochilor mei până în adân-„cul trupului tău"...

...Cum Sfinxul stă nemișcat pot crede că răspunsul șoptit de Oedip prin mine, i-a plăcut și în atmosfera plăcută de prietenie ce ne leagă, aștept fără teamă apusul soarelui, care va pune puțin foc și pe obrajii înviorați și încălziți ai Sfinxului...

(Va urma)

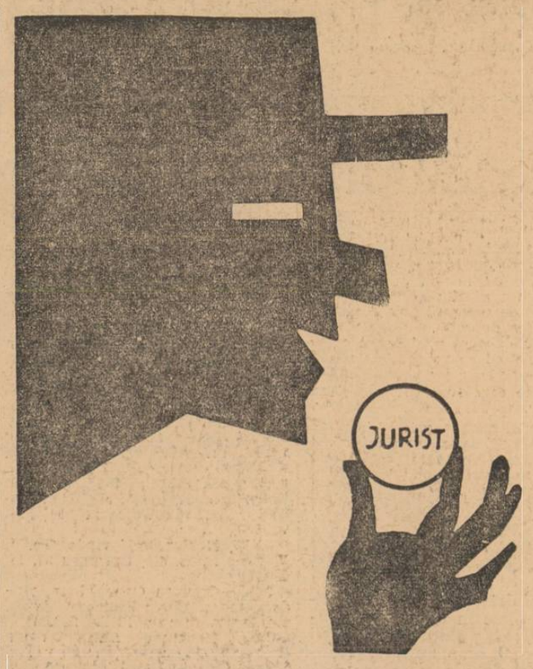

CONTRA GRIPEI, DURERILOR DE CAP ȘI NEVRALGIILOR:

NEVRALGINE JURIST

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

Deschiderea stagiunei Teatrului Național din Capitală

Vineri s'a făcut cu deosebită solemnitate deschiderea stagiunei Teatrului Național din Capitală.

Solemnitatea a început cu o slujbă religioasă potrivit tradiției creștine, după care d. Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, a subliniat necesitatea manifestării pe plan european, a elementelor actoricești de valoare din teatrul românesc, precizând că la 19 Mai 1941, Teatrul Național din București este invitat să dea o reprezentație în limba română la Viena, cu o piesă aleasă din repertoriul universal.

In continuare, d. Ion Marin Sadoveanu a amintit rolul educativ al Teatrului în viața unui popor, afirmând că Teatrul Național din București urmează, în această privință, linia trasată de marii lui ctitori.

Adresându-se personalului instituției, d-sa a omagiat strânsa colaborare a acestuia, în jurul ideii de artă românească.

Mulțumind d-lui ministru Radu Budișteanu pentru încrederea pe care o are în elementele Teatrului Național chemat să continue, cu același elan, opera regeneratoare de sentimente bune și adevăr, d. Ion Marin Sadoveanu și-a încheiat cuvântarea amintind grija pe care M. S. Regele Carol al II-lea a nutrit-o întotdeauna teatrului românesc.

D. Gr. Mărculescu, reprezentantul personalului artistic în Comitetul de direcție al Teatrului Național, a arătat prin cuvinte bine cântărite, situația precară a actorilor, cerând remedierea ei.

Scena românească va fi restituită în întregime nației românești

Răspunzând d-lui director general al teatrelor și operelor, d. ministru Radu Budișteanu a făcut o minuțioasă analiză a problemelor ce se ivesc astăzi în cadrul teatrului românesc.

Chestiunea salarizării actorilor este îndrumată spre o certă satisfacere. Salarizarea va fi superioară, dar pentru a o realiza anunț că va trebui să se renunțe la toate elementele dovedite în mod obiectiv a fi inutile. In ceea ce privește cele 5.000.000 lei care reprezintă curbele de sacrificiu aplicate actorilor, mă străduiesc, fără să promit imposibilul, să obțin soluția cea mai potrivită.

Programul meu:

In primu rând voi lua cele mai desăvârșite măsuri, prin toate mijloacele pe care le voi găsi de cuviință, ca scena românească să fie restituită în întregime nației românești.

Teatrul e imaginea vieții și nu concep imagine deformată a vieții românești pe scena românească.

Am auzit ani dearândul pe unele scene o limbă scâlciată, aproximativ românească. Acest lucru nu se mai poate tolera, cu atât mai mult cu cât astăzi toate compartimentele de viață și de creație ale Statului sunt animate de acea forță irezistibilă a naționalismului regenerator. Teatrul Național, această instituție de educație trebue să fie fără abatere pe linia de creație românească. Nimeni dintre Românii conștienți de împrejurările grele prin care trece Țara nu mai poate concepe continuarea acelei perioade de usurație desfătări necontrolate, în domeniul creației spirituale

Pretind o cât mai serioasă adaptare la epoca de fier prin care trecem. Nimic, în afară de linia gravă impusă de destinul nostru istoric.

Mă interesează deaproape latura de educație publică pe care dvs. actorii o faceți cu elementele estetice de care dispuneți.

Voi păstra repertoriul clasic. Vor fi interpretate și piese din repertoriul străin, care pot întări, nu dizolva, sufletul și energia noastră. Voi scoate alcovul depe scenă. Omul este capabil să trăiască și, să înțeleagă atâtea alte nobile pasiuni! Vreau să redau teatrului în ansamblul lui, rolul său social antic.

Ca ministru al unui Stat totalitar care își exercită drepturile în integralitatea complexului lor nu doresc să aplic sancțiuni, fiindcă nu concep împotriviri. Cer o românească disciplină, liber consimțită, pentru realizarea condițiunilor optime de creație națională, în spirit de apostolat.

In ceea ce privește activitatea trupelor particulare, subvenționate sau nu, și aceasta trebue să se desfășoare numai în cadrul principiilor de etică națională. Și aci trebue să-și manifeste puterea de creație numai elemente autohtone. Pentru îndeplinirea acestui gând am hotărât: toate autorizațiile de exercitare a profesiunii, date actorilor, se anulează pe data de azi urmând să se acorde noui autorizații numai actorilor români. Comandamentul național impune ca toți cei străini de neamul nostru să fie eliminați din cuprinsul nației. **Trebue să dăm o nouă viață tradițiilor. Aceasta pornind dela linia vestimentară și până la punctul cel mai înalt al creației artistice.**

Iată deci rolul dvs. de interpretatori ai sufletului românesc nu trebue să înceteze odată cu ieșirea din scenă. Slujitorul scenei trebue să fie un exemplu de viață pe o înaltă linie de ținută estetică și etică.

VIZITA D-LUI MINISTRU NICHIFOR CRAINIC, LA BRAȘOV

Ziarul *„Kronstadter Zeitung"* publică o largă dare de seamă a vizitei d-lui ministru Nichifor Crainic la Brașov, din care extragem următoarele:

In cadrul unei reuniuni a Institutului de cultură româno-germană, ținută în aula școalei Honterus din Brașov, d. ministru Nichifor Crainic, a ținut o conferință privitoare la apropierea culturală dintre români și germani, conferință publicată în ziare și care constitue un program complect al acestei apropieri.

La sosire d. ministru Nichifor Crainic a fost salutat de d. Mărculescu, Președintele institutului, care în cuvinte călduroase, a accentuat că nu numai membrii institutului ci și întreaga populație a Brașovului prețuește pe d. ministru Nichifor Crainic, a cărui personalitate întruneste în mod strălucit pe teolog, pe poet și pe omul politic.

Conferința d-lui ministru Nichifor Crainic, pe care am reprodus-o în extenso în numărul nostru trecut a fost salutată la fiecare frază de cele mai călduroase aplauze, iar încheerea ei a fost încurajată de entuziaste și prelungite ovațiuni.

Cuvântarea d-lui Hans Otto Roth

D. Hans Otto Roth, senator de drept, a răspuns d-lui ministru Nichifor Crainic.

In cuvântarea sa, fruntașul grupului etnic german a arătat că ne găsim la o răscruce a evenimentelor, când e bine să se vorbească cât mai puțin. Totuși, spune d. Hans Otto Roth, mă simt dator să răspund, fie și în puține cuvinte, la declarațiunile făcute de un om al convingerii, un om care a luptat și a suferit toată viața pentru idealurile sale.

Dacă regretăm ceva, spune vorbitorul, este numai că d. ministru Nichifor Crainic a ajuns la locul care i se cuvenea de abia în aceste timpuri atât de grele. Ceeace ne-a spus astăzi d-sa, sunt lucruri pe care nu le-am auzit în cele din urmă două decenii. Este o nouă metodă de gândire. Astfel ne-a vorbit un om al convingerii, omul care cel dintâi s'a apropiat de cercurile noastre culturale, și care a elaborat un real program politic. Până acum lucrurile stăteau tocmai dimpotrivă. Programe politice s'au mai făcut, dar ele nu erau puse în aplicare.

Un program bun nu vine însă niciodată prea târziu. Poporul român este un popor tânăr, care trece prin timpuri foarte grele, dar care va avea în viitor zile mai bune.

Noi răspundem declarațiunilor programatice, care sunt o pârte a vastului program de guvernare, cu multă bucurie și cu convingere că poporul german și poporul român vor fi găsit o nouă formă de viață în comun, pe baza stimei și a aprecierei reciproce, așa cum a fost schițată astăzi.

Până acum nu a fost căutat la noi *omul* german ci numai reprezentantul unei grupări politice. D. Nichifor Crainic caută mai întâi omul și numai pe urmă se gândește la scopul politic.

Doresc ca poporul român, prin asemenea programe, care să se execute repede și integral, să găsească noua formă a convietuirii, care să fie de folos nu numai așa-zisei minorități germane, ci, înainte de toate și poporului român.

D ministru ne-a indicat punctul de aur între România și marele Reich, și ne-a amintit cuvintele lui Goethe „două suflete locuesc în pieptul meu". N'am făcut niciodată un mister din aceste două îndatoriri ce le aveam de îndeplinit. Am declarat întotdeauna că ne simțim buni cetățeni români și buni germani. Numai atunci putem fi buni cetățeni când ființa noastră germană este stimată și prețuită. Dăm cu plăcere totul dacă suntem tratați așa cum merită o grupare etnică, care a lucrat aici de sute de ani, în mod rodnic și care aparține marelui german.

Ziua de astăzi este o sărbătoare. Faptul că acest vechiu oraș german, care posedă așa de multe urme ale vieții comune dintre poporul german și cel român, a fost ales pentru această declarație programatică, nu-l socotim ca o întâmplare ci ca pe un fapt simbolic.

Dorim d-lui ministru Nichifor Crainic viață lungă pentru realizarea programului său care este o parte din orizontul d-sale și a convingerii sale de om politic și de om.

Dorim ca aceasta să se înfăptuiască, spre binele țării, al celor două popoare și al d-voastră personal, domnule Ministru, își încheie d. Hans Otto Roth cuvântarea.

La sfârșit d. ministru Nichifor Crainic a răspuns arătându-și bucuria de a fi găsit ecoul așteptat pentru ceeace astăzi este un proect iar mâine va fi un fapt împlinit. D-sa mulțumește tuturor și în primul rând d-lui Hans Otto Roth, spunând că germanii din România nu constitue o minoritate ci al doilea element, după poporul român, pe care țara se poate bizui.

D. ministru Nichifor Crainic își manifestă credința în neamul său, care va trece prin toate greutățile vremii de azi și încrederea în prietenia poporului german, cu care avem atâtea puncte comune.

D-sa vede în prietenia dintre poporul român și poporul german din România bază solidă pe care se va sprijini amiciția dintre România și marele Reich al Führerului.

Nichifor Crainic, doctrinar al etnocrației

de MIRCEA MATEESCU

Cititorii găsesc acest admirabil articol în numărul de Sâmbătă, 17 August, al revistei „UNIVERSUL LITERAR"

Librăriile din Capitală și Provincie

Se pot aproviziona în condițiuni convenabile pentru sezonul școlar 1940-41 cu: CAETE, MACULATOARE, BLOCURI DE DESEN, TABLIȚE DE PIATRA, Condee de piatră, gume de șters, creioane negre și colorate.

PENIȚE, BUREȚI, Cutii creioane colorate, pensule, pasteluri, cerneală, ascuțitoare.

GHIARE COMPAS, Cutii compasuri. Echere, Teuri, Cretă albă, ASCUȚITOARE DE CREIOANE, NUMARATOARE, pensule aquarele, cutii aquarele, tuburi și pastile și tot felul de articole de librărie

de la **LIBRĂRIA UNIVERSUL**

Str. Brezoianu 23-25, București

Cereți catalogul cu prețuri de angros

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 28 August 1940, ora 9 dimineața, se va ține a doua licitație publică cu oferte închise și sigilate, în localul Școalei Ofițeri de Infanterie „Principele Carol" Sibiu (Serviciul Imbrăcămintei) pentru aprovizionarea următoarelor materiale necesare elevilor:

— 691.900 metri ață kaki pentru cusut cămăși.
— 735 perechi mănuși lână.
— 735 bucăți perii cisme.
— 735 bucăți perii haine.
— 1.120 kg. lână pentru saltele și perne.

Ofertele vor fi însoțite de garanția legală de 5% asupra valoarei furniturei și vor fi depuse în numerar sau efecte de Stat (25% bonuri pentru înzestrare).

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P.

Supra-oferte nu se primesc.

Condițiunile caetului de sarcini se pot vedea zilnic între orele 8—12 și 16—19, la sediul Școalei (Serviciul Imbrăcămintei), Str. Andrei Bârseanu Nr. 3 din Sibiu.

Nr. 5.343 din 16 August 1940.

Comandantul Școalei Ofițeri de Infanterie „Principele Carol"
Lt. Colonel, **Aurel Nunceanu**
Ofițer cu Imbrăcămintea
Căpitan, **Marius Oprescu**
7341

OCAZIUNE
Vilă Modernă

construcție terminată 1940, 8 camere stăpân, atenanse, calorifer, electrică, garaj, sere flori, parc 35.000 metri tot felul pomi, flori, lac de agrement cu pești Bariera Grivița. De vânzare. A se adresa Ziar 125 V. sau telefon 4.18.10 13

BLOC Dr. NICULESCU

Str. BATIȘTE—colț cu B-dul Brătianu

DE VANZARE

APARTAMENTE

Garsoniere—Prăvălii și GARAJE

Construcția aproape terminată

Informații: Inginer Dan Capriel

Strada Romană 17 — Telefon 2.14.02

2700

TEREN DE VANZARE

în centru industrial, cca. 20.000 m.p. cu magazii, clădiri și linie de garaj. Oferte la ziar sub „TEREN BUCUREȘTI" Z. 21

CAUTAM REPREZENTANȚI

și achizitori specialiști în branșa Asigurări. Doritorii se vor adresa la Societatea de Asigurări FRANCO-ROMANA, Calea Griviței No. 23. 4900

BIRKENWASSER Dr. Dralle

OPREȘTE IMEDIAT CĂDEREA PĂRULUI

Consultați pe medicul Dr.

De vânzare

1200 m. p. loc cu casă, 8 încăperi mari plus sală pătrată luminoasă de cca. 50 mp. pivniță spațioasă, adăpost pentru apărare pasivă, electrică, linie de garaj C. F. R. la 1 km. de București bun pentru locuință, depozit fabrică, industrie etc.

Adresați Căpitan S. Savu str. Cantemir 29, București. 5133

BOLI venerice-urinare

Tratament dela 9—12 și 2—7

CONSTANTIN **Dr. TULIU BLANC**

BULEVARDUL CAROL No. 58

Dr. G. CUCOȘ VARICE-HEMOROIZI

RECTOSCOPIE. Cal. Rahovei 36. Telef. 3.04-82. Consult 4—7.

Dr. FELICIAN ELIAS

VENERICE SEXUALE

Consult. 11-2 și 5-9 seara. STRADA ACADEMIEI 1 bis alături de Hotel Esplanade fost Bristol. Telefon 3.87.44

Dr. GRUBARG VENERICE-URINARE

Nevroza sexuală. Cons. 12-2 și 5-8; Femei 4-5 și ore discrete. Tel. 4.61.96 VASILE LASCAR 8 (Piața Rosetti). 682

UN CATEHET

PRIN PĂRȚILE OLTENIEI IN VEACUL IV D. HR.

CONFERINȚA PARINTELUI M. BULACU LA UNIVERSITATEA POPULARA „SOLIDARITATEA" DIN R.-VALCEI

Părintele conferențiar Mihail Bulacu dela Universitatea din București, a desvoltat în cadrul conferinței Universității populare „Solidaritatea" o temă, ce interesează deopotrivă Creștinismul la Români, ca și aprofundarea vieții creștine în părțile Olteniei în veacul IV d. Hr. Locașurile sfinte ale Olteniei în special mănăstirile de sub poalele Carpaților, cu o rară bogăție de evlavie și artă creștină cum sunt Hurezii, Cozia, Tismana, Bistrița, dovedesc o intensă viață creștină în părțile acestea, din cele mai îndepărtate vremuri.

La teza pusă în forma aceasta, conferențiarul a răspuns cu vădite documente istorice, recunoscute nu numai de oameni de știință ai vremii noastre, ci și de marii istorici ai primelor veacuri creștine, că în adevăr în Oltenia și în părțile Banatului, Creștinismul a fost nu ceva sporadic, ci intens în cunoașterea și în trăirea vieții creștine.

Dr. Eraclie Sterian

membru coresp. al soc. de urologie din Berlin
Specialist în genito-urinare și ginecologie.
Rămâne toată vara în Capitală. 24 Str. Bibescu Vodă. Consult. dela 1—3 și 6—8. Duminica dela 8—10 634

D-na Dr. ALESKER MAMOȘ

Boli de femei — Venerice
Cons. 8—12 și 5—8. Telef. 4.61.96 VASILE LASCAR 8, etaj II (Piața Rosetti). 102

BOLILE DE FEMEI

Dr. VIRGILIU MONDA MAMOȘ
Consult și tratamente 10-11 și 2-6 Str. Brezoianu No. 9 (colț cu Str. Belvedere). Telefon 5.38.05. 276

Dr. MIGDAL

Sexuale
Nevrosa sexuală
Consult. și tratament dela 10-2; 6-8 Bul. Elisabeta Nr. 3 A Etaj I Tel. 3.28.35 23

Dr. A. George Schwartz

SEXUALE VENERICE
Sifilis și boli de Femei
DIATERMIE, ELECTROTERAPIE
Consult și tratament toată ziua
Calea GRIVIȚEI 153, etaj
Telefon 4.56.86
Intr. prin gang, magaz. Dermata

Dr. Brohovici

CHIRURGIE ESTETICA. Corectarea nasului, urechilor, buzelor sănilor. Inlăturarea ridurilor. COSMETICA, Fard, EPILAȚIE diatermo-electrică. Negru Vodă 8. Tel. 333-27. 418

venerice sexuale Dr. LUPOLOVER

B-dul. ELISABETA 37
IN FAȚA LICEULUI LAZAR-CISMIGIU
CONS. 10-2 și 6-9 TELEFON 3.22.44

DOAMNA DOCTOR
R. TICHINOVSKY
BOLI DE FEMEI VENERICE
B-dul Domniței 18
Consult. 1-8. Telef. 4-76-28

BOLI DE PIELE și VENERICE

Dr. I. CERNA—Medic Primar
Cons. 5—8
Bloc — Wilson 13
Colț Bd. Brătianu — București
Telef. 32055

STUDIO COSMETIC

ROZALIA Dr. MIGDAL
Bulev. Elisabeta 3 A. Tel. 3.28.35
Ora 10—12, 4—6 2

INCEPE CAMPANIA AGRICOLĂ DE TOAMNĂ

Cel mai bun sfătuitor:
Biblioteca agricolă a Ziarului UNIVERSUL
In curând completează Nr. 100. Prețul fiecărui număr 10 lei